

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Apare odată pe săptămână.

Redacțiunea și administrațiunea: Sibiu, Strada Bayer Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Director: **Constantin Popp.**

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Desacordul economic a Europei. — Anteproiectul codului comercial. — Situația. — *Cronica:* „Prima Ardeleană” s. a. de asigurări generale Cluj. Revista de sociologie.

Desacordul economic a Europei.

Sub avalanșa greutăților pe cari criza le grămădește în spatele continentelor, a seamă de economiști de toate nuanțele și-au spus părerea lor asupra cauzelor cari îngreunează viața oamenilor. S'a făcut de exemplu, mult caz de supraproducție și pe această coardă s'au brodat multe argumentații justificative. Și fenomenul într'adevăr există. În primii ani de după războiu în așa numita „perioadă a fanțimelor și a retribuțiilor grase” în toate domeniile vieții economice, au răsărit peste tot și cu atât mai mult la noi, întreprinderi cari se înmulțeau și dezvoltau din zi în zi, acaparând producția și satisfăcând nevoi rezultate dintr'o necesitate exorbitantă, creată de anormalitatea vieții economice. Ele s'au manifestat mai mult pe calea instituțiilor de credit. În alte țări, aceste întreprinderi noi s'au manifestat mai cu seamă pe terenul industrial. Erau vechile așezăminte militare, create pentru a preîntâmpina cu produse de natură militară necesitățile războiului, răsărite fără nici un calcul de bază ci pur și simplu pentru a acoperi nevoile fronturilor. Ei bine, aceste instituții ad-hoc răsărite în domeniul producției, s'au încumetat să trăiască și după încheierea armistițiului.

Câtva timp lucrurile au mers într'un ritm normal. Războiul distrusese cu enorma lui putere de foc nu numai sate și orașe

ci chiar regiuni întregi. Reconstrucția acestor ținuturi, a satisfăcut cu cererile sale intense și presante, producția nouilor instalațiuni, înghițind pentru acest scop toată furnitura de fabricate mai mult sau mai puțin corespunzătoare. Mai intervenia apoi și faptul că circulația era redusă sau imposibilă în această epocă, încât producția pe loc și în orice condițiuni, și-a găsit plasamente cu atât mai onorabile.

Acelaș fenomen s'a manifestat apoi și în agricultură. Când țările a căror producție normală era îndreptată pe cale industrială și-au dat seamă că nu mai pot importa, au început să-și desfelenească ogoarele proprii. Avantajate însă de posibilitățile unei bune organizări a agriculturii și mai cu seamă de avantajile mașinismului, au intrat cu brazda profund, chiar în terenuri cari până atunci se considerau improprie pentru cultură.

Astfel s'a ajuns ca țări cari țineau agricultura ca o activitate secundară în domeniul producției să ajungă să-i mărească acesteia randamentul întrecând cu mult țările agricole. În aceste condițiuni deci, nici nu se putea să fim bântuiți de ravagiile supraproducției. Astăzi când refacerea regiunilor devastate de războiu s'a terminat, când circulația și deci posibilitățile necesare schimbului internațional s'au refăcut, este natural ca unele întreprinderi să se prăbușească prin însuși felul lor șubred de existență, altele prin neputința de a ținea concurență celor vechi și cu bază solidă etc. etc. Așa că din acest punct de vedere supraproducția contribuie ea însăși la purificarea vieții economice: rămâne cine poate.

Dar pe lângă acest fapt de o suficientă contribuție la explicațiile supraproduției, câteva cercetări singuratiche și numai pentru anumite țări, tind să mai aducă unele lămuriri prețioase la explicarea aceleiași probleme. S'a spus de exemplu că în țara românească nu se poate vorbi de supraproduție și totuși criza o apasă. Ne mângăiem doar că nu în aceeași măsură ca în alte părți, după cum ne-au lămurit un fost și un actual ministru. Nu avem deci supraproduție și totuși criza ne apasă. Atunci cărei cauze i se datorește ea?

Di Ministru Manoilescu a relatat aceste lucruri în unele declarațiuni făcute după reînțoarcerea Dsale din străinătate. Un factor important care contribuie la repercurtarea crizei asupra noastră, este mai cu seamă desacordul economic al Europei. Să vedem ce însemnează aceasta.

Înainte de războiu, producțiunea statelor era limitată de caracterul industrial sau agrar al lor. Existau deci state industriale și state agrare. Între ele decurgea un schimb normal de produse industria aprovizionând statele agrare și viceversa: statele agrare alimentând statele industriale. Statele năzuiau spre acest schimb normal de produse, făcând din întreaga Europă o singură mare piață de desfacere. În felul acesta un viu schimb de produse se exercita între diferitele puncte opuse ale acestei mari pieți, fără să intervină vreodată criză permanentă. Într'adevăr criză agricolă totală nu putea să existe din *moment ce recolta cerealelor* în diferite țări, se făcea la epoci diferite. Astfel existau state cari recoltau treptat în Februarie, April, Iunie, August etc.¹⁾ În felul acesta eventuala criză dintr'unele state, ar fi fost compensată cu belșugul sau cel puțin recolta normală din celelalte și nici o repercursiune însemnată sau generală nu se putea exercita asupra mersului normal al întregii pieți.²⁾

După războiu însă și cu atât mai mult în timpul duratei lui, din cau-

zele expuse mai sus, statele au fost silit să-și îngrijească producția pe două terenuri: industrială și agrară. În această situație fiecare din categoriile de state menționate, au trebuit să ia sub protecția lor cele două feluri de producții. Cum statele industriale nu puteau produce în domeniul agricol toate cele necesare și mai cu seamă nu puteau produce în cantitatea cuvenită, au intervenit în joc tarifele vamale. Așa se face apoi că statele agricole oferind, n'au mai găsit cumpărători, iar prețul produselor lor a început să scadă. Deodată cu prețul produselor a scăzut însăși capacitatea de cumpărare a statelor agrare, încât vrând nevrând, nu s'au mai putut aproviziona cu produse fabricate în limita necesităților. A sporit deci oferta produselor de acest fel și așa s'a ajuns la situația de azi că unele state, cele industriale au produse fabricate ieftine și produse agricole scumpe, iar altele cele agrare tocmai dimpotrivă.

Constatările sunt de sigur adevărate și interesante. Dar cu ele n'am rezolvat problema. Se impune nu numai studierea mijloacelor prin cari să se poată reface echilibrul distrus, dar mai cu seamă și posibilitatea ca tranziția necesară dela agricultură și industrie să fie posibilă. Unul din mijloacele discutate a fost introducerea tarifului preferențial. Pe baza lui s'ar putea începe un prim început de restabilire al acordului economic al Europei. Măsurile cele mai necesare sunt însă acelea cari ne vor permite și ridicarea industriei noastre. Căci nu putem rămânea cu atâtea bogății minerale neprelucrate, oprind posibilitățile de industrializare cari ni se oferă cu atâtea marimie, de dragul agriculturii care pentru a redeveni rentabilă ne va cere cu siguranță aceleași sacrificii.

¹⁾ Am înțeles lucrurile în felul acesta, considerând și Nordul Africii, care de fapt aparține pieței europene.

²⁾ Vezi Dr. I. N. Angheliescu: Cunoașterea și conducerea pieței economice.

Anteproiectul codului comercial.

Despre personalul ajutător.

(art. 66—87).

Materia personalului ajutător este bine și amplu tratată de anteproiect. În afară de prepușii (mandatarii) comerciali și procuriștii cunoscuți din codurile comerciale în vigoare, anteproiectul mai reglementează detaliat și activitatea „agenților de comerț” a comișilor călători (comis-voiajor) și a asociațiilor în participație. Codul com. ardelean tratează mijlocirea operațiilor comerciale (curtajul) cu totul irațional la capătul legii (art. 534—548). Foarte logic anteproiectul a trecut acest soi de acte de comerț la capitolul personalului „ajutător”, mijlocirea sau exoperarea încheierii operațiilor comerciale fiind o activitate cu caracter tipic „ajutător”.

Pe când codul com. ardelean sub *personalul ajutător* înțelege numai pe comișii de comerț și pe ucenicii (băteșii) din magazine (prăvălii), anteproiectul iarăși în mod rațional și logic subsumează sub noțiunea aceasta pe toți aceia, cari prin activitatea lor dau un concurs oare-care comerciantului (patronului): procuriști, prepuși (mandatari), *comiși călători*, *comiși pentru comerț*, *agenți de comerț*, *mijlocitori și asociații în participație*.

Anteproiectul uniformizează și egalează atribuțiunile procuriștilor (cei cărorora reprezentantul le-a delegat facultatea de-a semna pentru el cu anumite puteri, fără a-i fi însărcinat însă în mod stabil cu exercițiul comerțului) cu acele ale prepușilor sau mandatarilor comerciali („persoana însărcinată de un comerciant din afară sau streinătate, cu comerțul sau cu o ramură a comerțului lui, într'unul sau mai multe locuri determinate”), în opoziție cu codul com. ardelean, în care cadrul atribuțiunilor acordate procuriștilor este mai amplu. Anteproiectul normele prevăzute pentru prepuși le aplică pur și simplu și procuriștilor (art. 71), dar sfera de activitate, și de atribuțiuni a prepușilor este lărgită, respective este egalată cu cea a procuriștilor din codul comercial ardelean. Astfel prepusul (mandatarul comercial) după anteproiect (art. 68) „poate intenta orice acțiune și

sta în judecată în numele reprezentantului pentru obligațiunile decurgând din actele săvârșite de el în exercițiul comerțului cu care a fost însărcinat” — situație juridică identică cu cea prevăzută de codul ardelean în art. 38 pentru procuriști, — pe când prepușii după codul ard. trebuie să aibă autorizație specială pentru a putea sta în judecată în numele patronului.

Este de importanță pentru referințele comerțului modern reglementarea *comișilor călători*, deveniți accesorii indispensabili ai comerțului.

Anteproiectul prevede, că aceștia „trebuie să arate clienților cu care contractează în numele reprezentantului, actul prin care li se acordă reprezentanța”, și nu pot cere prețul mărfurilor decât în cazul când pentru aceasta facultate au autorizație specială sau când predau personal mărfurile vândute. Asemenea nu pot să acorde amânări sau reduceri asupra creanțelor comerciantului, întocmai ca și agenții comerciali.

Țin să remarc unele imprecizii din capitolele despre agenții de comerț și despre mijlocitori.

În art. 77 se opune, că „operațiunea tratată de agent se consideră părăsită, dacă comerciantul nu comunică *fără întârziere* celui de al treilea, direct sau prin agent, acceptarea ofertei”.

Se impune precizarea termenului în care să se declare comerciantul, expresiunea „fără întârziere” fiind insuficientă. Precizarea s'ar putea face de exemplu astfel, că se impune comerciantului să răspundă în termenul, care având în vedere posibilitățile de comunicație, este necesar pentru comunicarea răspunsului comerciantului.

Art. 78 prevede pentru agent „un comision asupra operațiunii cu condiția executării ei”. *Ar fi de dorit să se precizeze cuantumul acestui comision* — în lipsă de stipulațiune — așa cum precizează codurile în vigoare pentru mijlocitori (curtieri).

În art. 80 se prevede, că atunci „când însărcinarea primită de agent este fără termen, atât acesta, cât și comerciantul pot renunța la ea, printr'o înștiințare făcută celeilalte părți *cu trei luni înainte*”.

*Termenul acesta de trei luni nu are nici o justificare practică și nici nu este conformă cu uzurile comerciale. Activitatea agentului, — care consistă din tratarea de operațiuni comerciale într-o regiune determinată pentru unul sau mai mulți comercianți — este chestiune de *încredere*. Orice *încredere* poate să mai aibă comerciantul în agentul căruia i-a revocat autorizația?! Neexistând raportul de *încredere* termenul de 3 luni acordat agentului după denunțarea raportului este o absurditate pentru ambele părți și poate fi păgubitor pentru comerciant. Logic ar fi deci ca, *atât comerciantul, cât și agentul să aibă dreptul de a denunța raporturile lor imediat* cu rezerva drepturilor la pretențiile reciproce rezultând din operațiunile săvârșite.*

Este de dorit ca comisionul să se precizeze procentual prin lege și la mijlocașii, cari „au drept la comision dacă contractul se încheie ca efect al intervenției sale”, (art. 84) și să se prevadă cine are să plătească acest comision. Legea prevede numai atâtă că „în lipsă de convențiune sau de obicei local, comisionul se va plăti pe jumătate de fiecare dintre părți”. Sunt foarte numeroase procesele pentru validitatea dreptului la comision și jurisprudența, tocmai în lipsă de stabilitatea obiceiurilor locale, este nestatornică și plină de controverse. Pentru ce nu s'ar crea o platformă legală *unitară* în materia comisiunilor agenților comerciali?!

Reglementarea unitară pe toată țara este reclamată și de unitatea vieții comerciale în cadrul aceluiaș stat.

Să se precizeze de pildă că în lipsă de convenție expresă, fiecare parte plătește agentului mijlocitor cu titlu de comision 2% din valoarea operațiunii comerciale încheiată prin intervenția acestuia.

Asociația în participație este o inovațiune a anteproiectului. Este un adevăr în deobște cunoscut în viața economică, că cointeresarea factorului productiv care este munca în rentabilitatea capitalului constituie un puternic stimulent pentru majorarea randamentului întreprinderii. Principiul acesta a fost deci acceptat și pus în aplicare de mulți fabricanți și comercianți.

Angajatul comercial sau industrial cointeresează în beneficiile întreprinderii, știind că soarta lui și a familiei sale este legată de soarta întreprinderii, își va potența eforturile în intensificarea producției. — Sub acest aspect principiul cointeresării constituie o supapă de siguranță a capitalismului împotriva cererilor exagerate ale marxismului socializator.

Deși asociația în participație apare ca o primă etapă în direcția socializării, deci o formă de „societate” și astfel ar părea logică tratarea ei la capitolul societăților comerciale, totuși anteproiectul a așezat aceasta formă de colaborare la capitolul „personalului ajutător”, considerând pe asociații în participație drept persoane „ajutătoare” ale comerciantului. Astfel principiul cointeresării se deplasează de pe terenul lui natural, și elementul „socializării” pierde din importanță, dar acest sistem de tratare este conform cu principiile cari stau la temelie organizației economice capitaliste.

După anteproiect asociatul în participație se împărtășește — în măsura prevăzută de contract — în beneficiile și pierderile comerțului, dar se poate stipula, că asociatul nu va participa și la pierderi (art. 88 și 91).

Pentru a reliefa caracterul accesoriu sau ajutător al asociatului în participație anteproiectul prevede, că acest soi de „asociație” nu constituie persoană juridică, „în asociația în participație numai titularul întreprinderii dobândește drepturi și se obligă în exercițiul comerțului” și „*participanții nu au nici un drept de proprietate asupra lucrurilor puse în asociație*, chiar dacă au fost aduse de dânsii”, are însă dreptul de a controla exactitatea registrelor a bilanțului și a contului de de profit și pierdere. În acest control se concretizează caracterul „social” al acestei instituțiuni.

Despre concurența neleală.

(titlul VIII art. 92—117).

Este temeinică și judicioasă reglementarea în anteproiect și a *concurenței neleale*, adică enumerarea și penalizarea acelor „acte de concurență contrare uzurilor oneste în materie comercială”. (art. 92) Anteproiectul înșiră în art. 98—102 cele mai tipice acte de concurență neleală.

Intre actele de concurență neleală sunt de acelea, cari totodată constituiesc proceduri de *inducere în eroare a publicului consumator*, precum sunt de exemplu indicațiunile false asupra originii mărfurilor. („Stofă engleză veritabilă”, „mătasă franceză”, „porțelan cehoslovac” etc. etc.) *Ar fi de dorit ca acestea acte, cari pe lângă epuizarea elementelor concurenței neleale în raport cu ceilalți comercianți, mai au și caracterul unor adevărate escrocherii de ordin civil (dol. civil) în raport cu marele public, să fie reglementate și sancționate și sub acest raport.*

Tot din acest punct de vedere ar trebui stabilită și competența instanțelor represive. Anteproiectul trimite în atribuțiunea tribunalelor toate aceste acte de inducere în eroare a publicului cumpărător. Ori pentru eficacitatea practică a acestor sancțiuni ar fi mai consult ca ele să fie aplicate de judecătorii de ocol, cari sunt mai accesibile publicului din orașele unde nu sunt tribunale și procedura încă este mai simplă mai ieftină și mai expeditivă. Denunțurile la parchet comportă nenumărate înfățișări a denunțătorului ca „informator” la parchet la poliție, la judecătorul de instrucție, la desbaterea finală etc. Toate aceste înfățișări, cari răpesc timpul celui escortat, vor lua desigur pofta publicului consumator dela introducerea denunțurilor în contra abaterilor comercianților și deci vor face iluzorie tendința legii de a regenera comerțul necinstit.

Păstrarea secretelor comerciale de către personalul ajutător este obligatorie numai „*pentru timpul când raporturile de serviciu sunt în vigoare*” (art. 99). Aceasta ar însemna că un prepus sau procurist poate divulga toate secretele comerciale ale patronului său imediat ce părăsește serviciul, ceea ce ar fi o absurditate și

directa propagare a concurenței neleale. Căci se va întâmpla astfel, ca un alt comerciant concurent să ademenească pe un angajat comercial să părăsească serviciul numai și numai cu scopul de a afla secretele, coniecturile patronului acestuia. Este evident că așa ceva nu este compatibil cu interesele comerțului cinstit și credem, că dispoziția aceasta este numai o eroare sau inadventență a autorilor.

Prin urmare *să se prevadă că personalul ajutător este obligat să păstreze secretele cari privesc comerțul patronului său, și după încetarea raportului de serviciu.*

Nu este logică nici reducerea termenului de prescripție pentru daunele pricinuite prin concurența neleală la un singur an. (art. 114). Creanțele izvorând din infrațiuni se prescriu în dreptul comun în termen de 30 ani (timpul normal de prescripție). Nu înțelegem pentru ce ar trebui ca cel păgubit prin acte de concurență imorală să-și piardă dreptul la despăgubire după trecerea unui an de zile? Dacă nu se admite termenul normal de prescripție, acesta totuși să se fixeze într'un timp mai îndelungat, de pildă în 3 ani, care este timpul normal prevăzut de codul civil pentru acțiunile în *desdaunare*.

Este rațională precizarea anteproiectului, că protecția legii în ce privește actele de concurență neloială se acordă numai cetățenilor acelor *state străine* cari au ca statul nostru raporturi de reciprocitate în aceasta materie. (art. 116).

Dr. IOACHIM TOLCIU.

(Da urma materia societăților comerciale).

Situația.

Sunt mai bine de două luni de zile, de când cele mai multe ziare între cari în primul rând „Adevărul” nu au adus decât zeflemele și critici tratativelor de împrumut. Și totuși și de rândul acesta dl Mihai Popovici — norocosul făcător de împrumuturi externe — a repurtat un strălucit succes.

Dacă nu avea la spate sprijin politic cu siguranță nu putea face nimica, căci situația atât a pieței interne, cât și externe nu-i deloc favorabilă emisiunilor de orice fel.

În detaliu nu se cunosc încă nici condițiile împrumutului și nici distribuția lui.

Se știe însă atât, că din el se vor construi șosele noi, se vor reface — unele fundamentale — o sumă de linii ferate și ce-i mai principal, se va înființa creditul agricol.

Toate acestea sunt realizări de fapt, de pe urma cărora o mulțime de cetățeni vor ajunge la parale.

La direcțiunea Economatului C. F. R. și Casa autonomă a drumurilor stau gata planuri și devize, cari așteaptă venirea banilor din împrumut ca să fie executate, se vor ține licitații importante de lemne pentru poduri, traverse de stejar și pietriș pentru C. F. R. și drumuri.

În plus se vor căuta brațe de lucru!

*

Guvernul de pe urma reușitei împrumutului are motive să se bucure de două ori. Odată că ajunge la bani! iar a doua oară că a avut o ocazie prielnică să-și pună în fruntea Băncii Naționale ca guvernator un om de încredere.

În momentele când guvernul stătea ca pe spini din cauza prestunților din sus, din jos, din afară și din lăuntru dl guvernator Burileanu voind să apere peste măsură prestigiul și autonomia Băncii Naționale — refăcută acum doi ani de stat cu împrumutul de stabilizare — comod și fără grabă a căutat să precizeze în cele mai mici detalii — cuvânt de cuvânt — problema pusă de Banca Franței cu privire la expertul tehnic. A mers până acolo, că nemulțumindu-se cu relațiile primite dela dl prim-ministru, care conducea tratativele, peste capul dlui prim-ministru a voit să ia contact direct cu colegul d-sale din Paris. Încercarea aceasta l'a costat situația și i-a adus noroc noului guvernator dl C. Angelescu.

Această întâmplare destul de importantă în viața financiară a țării, în publicul mare nu a produs nici o senzație deosebită.

Banca Națională pentru piață în timpul din urmă era ca un izvor sec. Toate speranțele puse în ea înainte de stabilizare au rămas visuri. Încassează 9% dobândă, în virtutea teoriei menținerii echilibrului între angajamentele și stocului ei de acoperire și face pe sevara la reescont, devize și față de toată lumea.

S'au cam supărat pe guvern pentru acest gest conducătorii partidelor politice, arătându-l ca un precedent periculos.

Cel mai bun lucru ar fi — pentru ca în viitor astfel de cazuri să fie înlăturate — ca deo-

dată cu guvernele să plece și guvernatorul, rămânând să apere autoritatea și autonomia Băncii administratorii aleși de acționari.

Roadele bune amintite mai sus sunt sigure. Cu toate acestea ele nu sunt decât o ploaie de vară pe un pământ uscat de tot.

În bursă cu toate știrile bune despre încheierea împrumutului, marasmul pare mai mulțumit. Deprimarea și imposibilitatea de a face orice treabă este așa de mare, că mai curând se pot pronostica scăderi, decât urcări de prețuri.

București.

REMIZIBR.

CRONICA.

„Prima Ardeleana“ s. a., de asigurări generale, Cluj și-a ținut la 8 crt. a XIX-a adunare generală ordinară sub prezidiul d-lui I. I. Lepedatu, director la Banca Națională a României, București.

Adunarea generală a luat la cunoștință raportul anual prezentat, a aprobat bilanțul pe 1930 și a dat descărcare Consiliului de administrație și Consiliului de cenzori.

Conform bilanțului activele totale se cifrează cu Lei 244¹/₂ milioane rotund, venitul brut cu Lei 326¹/₂ mil. și beneficiul net cu Lei 3.936.593.

Daunele totale plătite de societate în 1930 au fost de peste Lei 50 milioane.

Dividenda s'a fixat cu 12% = Lei 60 netto (total Lei 1.400.000) și Fondul de rezervă și de pensuni a fost dotat cu Lei 1.300.000.

În Consiliul de cenzori au fost realeși vechii membri Contele I. Bethlen., Dr. E. Papiu, C. Popp și Dr. N. Shtau. Nou ales a fost, la locul vacant dl prof. univ. Dr. Silviu Dragomir.

*

Revista de Sociologie. A apărut Nr. 2 al acestei excelente reviste, cu un conținut deosebit de interesant. Amintim aci articolele: a) Tineretul sub 30 ani de Raoul Guyader, prof. la Școala de Înalte Studii Sociale din Paris; b) Iugendherberge de prof. George E. Marica; c) Mulțimea și elitele de prof. Virgil I. Bărbat; d) Majestatea Sa Poporul, adaptări după Iosif de Maistre, notițe despre Herbert Spencer; un foarte bogat material informativ. (Ad-ția: Cluj, Str. Mico 38; abonament anual Lei 300. Nre singuratice 30 Lei).

„PORUMBĂCEANA“

cassă de economii, societate pe acțiuni în Porumbacul de jos.

CONVOCARE

Domnii acționari ai cassei de economii, „PORUMBĂCEANA“, societate pe acțiuni, conform §-ului 16 din statut, se învită, la

a XXX-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Porumbacul de jos la 28 Martie 1931, la 3 ore p. m., în localul Băneii.

Obiectele:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de Administrație, raportul Comitetului de cenzori, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe 1930, și darea obsolescentului pentru Consiliul de Administrație și Comitetul de cenzori;
3. Distribuirea profitului curat;
4. Raportul asupra emisiunii a V-a;
5. Modificarea §-lui 4 din statutele societății;
6. Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație și eventual completarea Comitetului de cenzori;
7. Eventuale propuneri în conformitate cu statutele.

Domnii acționari, cari voese a participa la adunarea generală, în persoană sau prin plenipotențiați, în sensul §-lui 17 din Statute, sunt rugați a-și depune acțiunile, eventual dovezile de plenipotență, cel puțin cu o zi înainte de adunare la cassa societății.

Acțiunile se pot depune și la institutele „Albina“ Sibiu, „Furnica“ Făgăraș, până inclusiv 24 Martie, iar reversele sunt a se înainta până la 27 Martie 1931.

Porumbacul de jos, 21 Februarie 1931.

Consiliul de Administrație.

Active.	Contul Bilanț încheiat cu 31 Decembrie 1930.		Pasive.		
	Lei	b.			
Cassa	670.801	—	Capital social	500.000	—
Bon la bănci	304.276	—	Capit. adaus fond. de rez.	500.000	—
Escont	10.409.783	—	Emisiunea V-a	398.995	—
Imprumuturi ipotecare	1.842.380	—	Fond de clădire	50.000	—
Efecte	56.000	—	„ „ pensiuine	22.000	—
Mobilier	18.500	—	„ „ binefaceri	23.047	—
Anticipațiuni	7.924	—	Fondul D. Mandea	23.000	—
			3% Rezerve speciale pentru creanțe dubioase	300.000	—
			Depuneri spre fructificare	10.331.291	—
			Reescont	586.060	—
			Dividende neridicate	8.849	—
			Diverse conturi creditoare	83.748	—
			Interese transitoare anticipate	236.174	—
			Profit curat	246.500	—
	13.309.864	—		118.047	—
				13.309.864	—

Cheltuieli.	Contul Profit și Pierdere.		Venturi.		
	Lei	b.			
Interese la depuneri	1.150.930	—	Interese de escont	795.633	—
Salare	89.600	—	„ hipotecare	275.241	—
Spese	29.024	—	„ la efecte	4.844	—
Chirie	4.250	—	Provizțiuni	534.747	—
Impozite	80.924	—			
Marce de prezență	9.340	—			
Profit curat	246.500	—			
	1.610.468	—		1.610.468	—

Porumbacul de jos, la 31 Decembrie 1931.

Ioan Marinescu m. p., prezident.

Nicolae Frâncu m. p., expert-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Simeon Grădinaru m. p. Sever Silca m. p. Ioan N. Marinescu m. p. Ioan D. Stoichița m. p. Cornel Mandea m. p.

Examinând conturile prezente, le-am aflat în consonanță cu registrele societății.

Porumbacul de jos, la 21 Februarie 1931.

COMITETUL DE CENSORI:

Antoni Mandea m. p., președinte.

Alexandru Bratu m. p.

Ilisie Ghenea m. p.

Dr. Aurel Bulicrea m. p.

Banca „AURORA“, Soc. Anonimă, Năsăud.

Activa.		Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1930.		Pasiva.				
	Lei	b.		Lei	b.			
Casa în numerar	3.386.409	—		Capital societar	7.000.000	—		
Disponibil la bănci	295.575	90	3.661.984	90	Fond general de rezervă	2.600.645	40	
Cambii	50.474.599	—		Fond special de rezervă	250.000	—		
„ cu acop. ipotecară	14.577.334	—		Rezerve pentru creanțe du-				
Credite ipotecare cu oblig.	800.838	50		bioase	823.400	—		
„ personale cu obliga-				Fond cultural și de binefacere	120.000	—		
țiuni cu cauvenți	83.561	—	69.861.298	50	Fond de pensuni	1.417.184	—	
„ în Cont-curent	3.924.963	—		Depuneri spre fructificare		54.151.507	—	
Efecte publice	395.770	—		Reescont		7.505.563	—	
Diverse acțiuni	693.697	—	1.089.467	—	Bănci creditoare în Cont-curent	841.292	—	
Căsele proprii			3.000.000	—	Spese de emisiune	22.930	—	
Mobilier			1	—	Dobânzi transitoare anticipate pro 1931	1.010.980	—	
					Dividende neridiccate	51.053	—	
					Beneficiul net	2.018.195	—	
			77.612.751	40			77.812.751	40

Eșite.		Contul Profit și Pierdere cu 31 Decembrie 1930.		Intrate				
	Lei	b.		Lei	b.			
Dobânzi: depunerilor spre fructificare	6.050.204	—		Dobânzi: dela cambii cu și fără acop. ipotec.	10.894.082	—		
„ fondului de pens. al funcționarilor	168.000	—		„ dela credite ipotec. și personale	181.849	—		
„ de reescont	744.764	—	6.972.868	—	dela cred. în cf. crt.	448.041	09	
Cheltuieli: Salare, Cons. de adm., cenzori, funcț. și bani de chirie	1.780.044	40		„ dela efecte publice și diverse acțiuni	92.729	—		
Imprimate, porto, registre	518.037	69		Proviziuni		637.923	—	
Jetoane	30	200	—	Chirii		656.377	—	
Chirie	105.600	—						
Impozite	1.252.734	—						
„ proporț. și dif. taxe	17.802	—	3.704.488	09				
Rezerve pentru creanțe dubioase			215.400	—				
Beneficiul net			2.018.195	—				
			12.911.001	09			12.911.001	09

Năsăud, la 31 Decembrie 1930.

ss. Leon Bancu,
director executiv.

ss. Ștefan Rebreanu,
șef-contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Teofil Tanco,
președinte.

ss. Ștefan Seridon,
vicepreședinte.

ss. Gregoriu Pletosu.

ss. Dr. Leon Seridon.

ss. Dr. Nicolae Drăganu.

ss. Emil Mărcușiu.

ss. Ioan Șerban.

ss. Alexandru Halță.

ss. Teodor Zăgreanu.

ss. George Chitul

ss. Liviu Mureșianu.

ss. Teodor Șimon.

Subsemnatul Comitet de Cenzori am examinat conturile de mai sus și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele institutului.

Năsăud, la 11 Martie 1931.

ss. Vasile Moșil.

ss. Macedon Linul

ss. Valeriu Vărtic

ss. Ioan Partene.

ss. Ioan Catarig.

ss. Ioan Marcu.

ss. Octavian Mărcușiu.